

N:o 149.

Af Herr **Pehr Benjaminsson**: *Om förändrad lydelse af 9 och 12 §§ Riksdags-ordningen.*

I nu gällande Riksdags-ordning af den 22 Juni 1866, föreskrives bland annat, att för att vara valbar till ledamot i Första Kammaren erfordras, att han minst tre år före valet skall hafva egt fastighet till taxeringsvärde, ej understigande åttatio tusen riksdaler, eller ock till staten skatta samt under tid, som nyss är sagd, skattat för minst fyra tusen riksdaler årlig inkomst af kapital eller arbete, och att riksdagsman i Första Kammaren ej eger för denna befattning något arvode uppbära; men då till följd af dessa stadganden det ofta faller sig ganska svårt att finna någon person, som är valbar och utan någon ersättning vill åtaga sig befattningen, och jag för min del tror, att, om förmögenhetsvilkoret för valbarhet till ledamot i Första Kammaren nedsattes till hälften, eller till fyratio tusen riksdalers taxeringsvärde för fastighet eller till två tusen riksdalers årlig inkomst af kapital eller arbete, och Första Kammarens ledamöter finge uppbära lika arvode med Andra Kammarens ledamöter, att det då skulle blifva vida bättre att få träffa personer, som ville åtaga sig befattningen och dertill vara lika skickliga, så vågar jag för den skull föreslå, att Riksdagen måtte besluta, att 9 och 12 §§ i Riksdagsordningen må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 9.

Till ledamot i Första Kammaren kunna endast väljas män, som uppnått trettiofem års ålder, samt ega och minst tre år före valet egt fastighet till taxeringsvärde ej understigande fyratio tusen riksdaler eller ock till staten skatta samt under tid, som nyss är sagd, skattat för minst två tusen riksdaler årlig inkomst af kapital eller arbete. Kommer riksdagsman, efter det han vald blifvit, i den ställning att han ej längre skulle varit valbar till ledamot i Kammaren, fråntäder han sin befattning.

§ 12.

Hvarje ledamot af Första Kammaren åtnjuter af statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen samt arvode ett tusen två hundra riksdaler för hvarje lagtima riksdag, dock att, när antingen Konungen upplöser Riksdag innan den varit fyra månader tillsammans eller ledamot af Kammaren eljest afgår från sin befattning under riksdagen, innan så lång tid af dess sammanträde förflutit, så ock under urtima riksdag, Kammarens ledamot undfår, jemte resekostnadsersättning, i dagtraktamente tio riksdaler, hvilket dock ej må öfverstiga sammanlagdt ett tusen två hundra riksdaler.

Den ledamot af Kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, skall för hvarje dag han uteblifver vara förlustig tio riksdaler af arvodet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Pehr Benjaminsson.
